

ת"פ 10115/09/19 - מדינת ישראל פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד ענבל אור, דרור גלעדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10115-09-19 מדינת ישראל ואח' נ' אור ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה:

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה

נגד

הנאשמים:

1. ענבל אור
2. דרור גלעדי ע"י עו"ד דריה גולדין
3. אור סיטי נדל"ן מקבוצת ענבל אור בע"מ
4. מרום סיטי בע"מ
5. גריני סיטי בע"מ
6. אור בקונגרס בע"מ
7. מציצים נדל"ן בע"מ ע"י עו"ד אורית חיון

החלטה

בפני בקשה שנייה של הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") כי אפסול עצמי מלשבת בדינה.

1. כפי שצינתי בהחלטתי בבקשה הראשונה לפסילתי מלשבת בדין שהגישה הנאשמת בחודש ינואר 2020 (להלן: "**הבקשה הראשונה**"), כנגד הנאשמת הוגש ביום 5.9.2019 כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירות מס ועבירות נוספות אגב פעילותה בשוק הנדל"ן והמגורים בישראל, הכל כמפורט בו בהרחבה. כתב אישום מתוקן הוגש ביום 14.5.2020 (להלן: "**כתב האישום**"). כתב האישום הוגש אף כנגד חמש חברות שהיו בשליטתה של הנאשמת בתקופה הרלבנטית (להלן: "**נאשמות 3-7**") וכנגד הנאשם 2, דרור גלעדי (להלן: "**הנאשם 2**"). בהחלטתי מיום 28.1.2020 דחיתי את הבקשה הראשונה מנימוקים המפורטים בהחלטה. ביום 19.2.2020 ניתן על ידי כב' הנשיאה א' חיות פסק דין בע"פ 1098/20 **ענבל אור נ' מדינת ישראל**, הדוחה את הערעור שהגישה הנאשמת על החלטתי (להלן: "**פסק הדין בערעור**").

2. מאז דחיית הערעור התקיים מספר לא מבוטל של דיונים בתיק, בין היתר לשם בירור סוגיית ייצוגה של הנאשמת, אשר ביקשה לייצג את עצמה חרף חובת הייצוג שקמה במקרה זה. לאחר שהנאשמת לא הסכימה לשתף פעולה עם הסנגוריה הציבורית אשר מונתה לייצגה, פטרתי את הסנגוריה הציבורית מייצוג הנאשמת ומאז הנאשמת אינה מיוצגת. במהלך הדיונים שהתקיימו אף נדונה והוכרעה בקשת הנאשמות 3-7, שהן חברות בפירוק, להודות בביצוע העבירות בהמשך להסדר טיעון שערכו עם המאשימה, ואשר אושר על ידי בית המשפט המחוזי הדן בהליכי הפירוק, וכי דינן ייגזר כבר עתה, הגם שבירור משפטם של נאשמים 1 ו-2 טרם הסתיים. בקשת נאשמת 1 כי אעכב את ביצוע

החלטותי בהקשר זה עד אשר תעתור לבג"ץ נדחתה.

3. כמו הבקשה הראשונה, גם הבקשה השנייה לפסילתי נוסחה ללא סדר, וכוללת טענות שלא ברורות ראשיתן וסופן כמו גם זיקתן זו לזו או לבקשת הפסלות. בבקשה השנייה העלתה הנאשמת פעם נוספת טענות לפיהן בן זוגי, עו"ד שרון אמיר, ייצג אותה ואת קבוצת החברות שהייתה בבעלותה בעבר וכן את שותפיה העסקיים, וכי בכך יש כדי להביא לפסילתי. בנוסף טענה כי עלי לפסול עצמי מלשבת בידי לאור "החלטות זדוניות" שיצאו תחת ידי עת קיבלתי את עתירת נאשמות 3-7 להודות בכתב האישום "ואישרתי", כך טענתה, את הסדר הטיועון בין המאשימה לנאשמות 3-7 בניגוד לעמדתה, ועל אף שלטענתה ידועות לי טענותיה כנגד המפרק, עו"ד איתן ארז. הנאשמת שבה וטענה כי השליטה בקבוצת החברות שהייתה בבעלותה וניהולה וזכויותיה נגזלו ממנה "כשוד לאור יום מאחורי גבה".

4. הדיון שהתקיים ביום 24.1.2021 היה קבוע בין היתר למתן גזר הדין לנאשמות 3-7. לפני שניתן גזר הדין ביקשה הנאשמת בשנית את פסילתי לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי המשפט**"), טענה בעל פה והגישה בקשה בכתב (להלן: "**הבקשה השנייה**"). נערכה הפסקה בדיון ולאחריה נשמעה עמדת המאשימה ויתר הנאשמים, וניתנה לנאשמת הזדמנות להשיב לתגובתם. הדיון נדחה למתן החלטה.

5. בתגובתה לבקשה טענה המאשימה כי הבקשה אינה מחדשת כל עובדה רלבנטית לטענת הפסלות, והפנתה להחלטתי בבקשה הראשונה ולפסק הדין בערעור. ב"כ הנאשמות 3-7 הצטרפה לדברים והוסיפה כי הנאשמת אינה בוחלת בכל דרך לסרב ולדחות דיונים ועושה כל שביכולתה למנוע מתן גזר דין לנאשמות 3-7, ועתרה להטלת הוצאות ככל שהבקשה תדחה. ב"כ הנאשם 2 לא מסרה תגובה משלא ראתה את הבקשה, אך הבהירה כי אינה מצטרפת לבקשה לפסילתי. הנאשמת בתשובתה לתגובות טענה כי מצאה את נספח ז' לבקשה לפני מספר ימים, שלדבריה מתאר העברת פעילות של קבוצת החברות בזמן שכן זוגי ייצג אותה ואת הקבוצה, ויש בכך כדי להצדיק את הגשת הבקשה השנייה.

6. גם דינה של בקשה זו להידחות.

7. במקרה זה, קיים קושי לא רק בעיתוי הגשת הבקשה אלא גם בעצם הגשתה, בפרט בכל הנוגע לטענות הנאשמת בקשר לבן זוגי והמשרד בו הוא שותף אשר כבר נדונו והוכרעו בהחלטתי מיום 28.1.2020 ובפסק הדין בערעור שניתן על ידי כב' הנשיאה. אין כל רלבנטיות לטענת הנאשמת למציאת מסמכים בימים האחרונים (נספח ז'), אין בהם כל חידוש, אין בהם אזכור לקשר כלשהו לבן זוגי ולמשרד בו הוא שותף, והם אינם מצדיקים הגשת בקשה חוזרת הנסמכת על אותה עילה שנדחתה. טענת הנאשמת בבקשה לפיה לאחרונה נחשפה לכך שכן זוגי היה מעורב בהנפקת קבוצת החברות שבבעלותה מאחורי גבה לצדדים שלישיים נטענה בעלמא וללא כל ביסוס. מבין כלל הנספחים שצרפה לבקשה, המסמכים אליהם הפנתה כמעידים על המעורבות הנטענת צורפו כנספח ג', אותם מסמכים אשר צורפו לבקשתה הראשונה כנספחים ז' ו-יא' ואשר כבר נבחנו (ראו סעיף 7 לפסק הדין בערעור וסעיפים 16, 17 להחלטתי בבקשה הראשונה). בחנתי את טענות הנאשמת גם אל מול המסמכים הנוספים שצירפה, ומסקנתי היא שאין באלה כדי

לבסס עילה חדשה לפסילתי בכל הקשור לבן זוגי.

8. טענה נוספת בפי הנאשמת היא כנגד החלטות שיפוטיות והכרעת דין אשר ניתנו על ידי בעניין נאשמות 3-7 אשר אינן נושאות חן בעיניה. ההחלטות והכרעת הדין ניתנו לאחר שמיעת טענות הצדדים, והן אף אינן נוגעות ולא ישפיעו על עניינה של הנאשמת עצמה, כפי שהבהרתי לנאשמת בעת הדיונים. כפי שציינתי בהחלטה בבקשה הראשונה, ניהול משפט על ידי מי שהוסמך לכך אינו רק זכות אלא גם חובה מכוח המינוי לשיפוט. **"הסמכות לדון היא גם החובה לדון"** ומשכך פסילת שופט היא הליך חריג שיש לנקוט בו בזהירות ראויה (סעיף לא לרע"א 5539/15 **לנדה נ' ורקשטל** (19.11.2015) (להלן: **"עניין ורקשטל"**)). סעיף 77 לחוק בתי המשפט, שאותו יש לפרש לאורה של חובה זו לשבת בדין, קובע מתי על שופט להימנע מלדון חרף האמור. הסעיף עומד על קיומה של עילת פסלות כללית, ולפיה **"שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט"**.

9. כידוע, חשש ממשי למשוא פנים, נבחן על יסוד אמת מידה אובייקטיבית, לא זו של המבקש (ע"א 1515/15 **יהודה נ' חוגי** (12.3.2015)). הנאשמת בבקשתה לא הצביעה על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים, לבד מחוסר שביעות רצון מהחלטות השיפוטיות, ותמיהה שהעלתה בקשר אליהן לאור טיעוניה כנגד המפרק. מובן כי אין בחוסר שביעות רצון מהחלטה שיפוטית כדי להקים עילת פסלות כשלעצמה. אין כל משוא פנים בהתנהלותי כלפי הנאשמת, בפן האובייקטיבי או הסובייקטיבי, והנאשמת אף לא ביססה קיומו של חשש ממשי למשוא פנים. בבקשה טענות נוספות אשר נבחנו כולן על ידי, אך אינני נדרשת לכל אחת ואחת מהן, כשגם במקרה זה המשותף לכולן הוא שגם אם יש להן זיקה לבקשת הפסלות, הן אינן מבססות את עילות פסלות הנטענות. רובן טענות מטענות שונות כנגד אחרים, כדוגמת טענות חוזרות כנגד מפרק נאשמות 3-7, וטענה לפיה קבוצת החברות שהייתה בבעלות הנאשמת נגזלה ממנה. בכל הנוגע לבקשה החוזרת להעברת מקום הדיון בהליך, אין לי אלא להפנות לסיפא לסעיף 8 **בפסק הדין בערעור**.

10. סוף דבר - הבקשה נדחית. איני מוצאת לעשות צו להוצאות. גם במקרה זה הודיעה הנאשמת מראש כי אם תידחה בקשתה היא תערער, אף מבלי לעיין בנימוקי ההחלטה. הנאשמת תודיע תוך 5 ימים אם הגישה ערעור.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"א, 28 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.